

ROMÂNIA
Înalta Curte de Casație și Justiție
Secții Unite
Intrare dosare RIL nr. 20
Anul 2021 luna 10 ziua 13

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Splaiul Independenței nr. 5, sectorul 4
E-mail: infocabuc@just.ro; relaticab@just.ro
Web: <http://www.cab1864.eu>;
<http://noulportal.just.ro/>
Tel: (+4-021) 319.51.80;
Fax: (+4-021) 319.16.49
Operator de date cu caracter personal nr. 2933

CABINETUL PREȘEDINTELUI

Nr. 2/14092/C din data de 1 octombrie 2021

Doamnei,

Judecător CORINA CORBU
Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Stimată doamnă președinte,

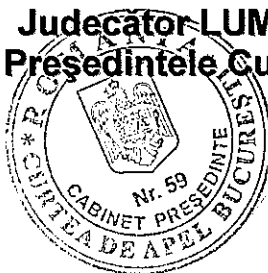
În conformitate cu dispozițiile art. 514 Cod procedură civilă și ale art. 21 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, Colegiul de conducere al Curții de Apel București, prin Hotărârea nr. 66 din data de 18.03.2021, reținând existența practicii neunitare referitoare la problema de drept privind: **1. „Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale? / 2. În cazul unui răspuns pozitiv la prima întrebare, în situația în care constată că nu este competentă să soluționeze cauza pe fond, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței?”**, a luat hotărârea de a vă solicita să vă pronunțați asupra acestei probleme de drept soluționată în mod diferit.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 473 alin. 9 Cod procedură penală și art. 19 alin. 1 lit. k din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375 din 17 decembrie 2015, vă comunicăm că doamna **judecător Mirela Steluța Croitoru**, vicepreședinte al Curții de Apel București, a fost desemnată de către Colegiul de conducere al instanței să întocmească un raport privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii.

Față de cele menționate, vă înaintăm, alăturat, materialul întocmit, precum și copia conformă cu originalul a Hotărârii Colegiului de conducere al Curții de Apel București nr. 66 din data de 18.03.2021, adresându-vă rugămintea să ne comunicați măsurile dispuse.

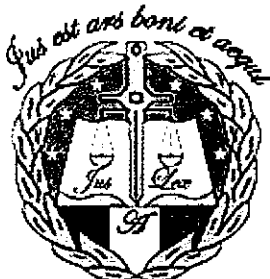
Cu deosebită considerație,

Judecător LUMINIȚA CRIȘTIU NINU
Președintele Curții de Apel București

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

CABINETUL PREȘEDINTELUI

Nr. 1/14092/C din data de 1 octombrie 2021

Splaiul Independenței nr. 5, sectorul 4
E-mail: infocabuc@just.ro; relatiicab@just.ro
Web: <http://www.cab1864.eu>;
<http://noulportal.just.ro/>
Tel: (+4-021) 319.51.80;
Fax: (+4-021) 319.16.49
Operator de date cu caracter personal nr. 2933

Către,

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Colegiul de Conducere al Curții de Apel București, în conformitate cu prevederile art. 514 din Noul Cod de Procedură Civilă, formulează prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

în vederea pronunțării asupra următoarei probleme de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești:

1. „Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale?”

2. În cazul unui răspuns pozitiv la prima întrebare, în situația în care constată că nu este competentă să soluționeze cauza pe fond, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței?”

Dispoziții legale aplicabile:

ART. 719 alin. 1 și 7 Cod procedură civilă (Suspendarea executării)

(1) Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată. (...)

(7) Dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cauțiunea, instanța poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea depusă potrivit prezentului alineat rămâne indisponibilizată chiar dacă cererea de suspendare provizorie este respinsă și este deductibilă din cauțiunea finală stabilită de instanță, dacă este cazul.

ART. 712 Cod procedură civilă (Obiectul contestației)

(1) Împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii.

(2) Dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută la art. 443, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu.

(3) De asemenea, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

(4) Împărțirea bunurilor proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare.

ART. 714 Cod procedură civilă (Instanța competentă)

(1) Contestația se introduce la instanța de executare.

(2) În cazul urmăririi silite a imobilelor, al urmăririi silite a fructelor și a veniturilor generale ale imobilelor, precum și în cazul predării silite a bunurilor imobile, dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare, contestația se poate introduce și la judecătoria de la locul situării imobilului.

(3) Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.

ART. 131 alin. 1 Cod procedură civilă (Verificarea competenței)

(1) La primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, judecătorul este obligat, din oficiu, să verifice și să stabilească dacă instanța sesizată este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate. Încheierea are caracter interlocutoriu.

Din verificările efectuate, a rezultat că practica judiciară a instanțelor din cadrul **Curții de Apel București** nu este unitară, cu privire la problema de drept menționată mai sus, în unele hotărâri statuându-se în sensul că, în situația în care nu este competentă să soluționeze cauza pe fond, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și nu poate să pronunțe o hotărâre de declinare a competenței; în timp ce alte instanțe au decis în sensul că, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței.

I. Preliminar, arătăm că prin Nota nr. 19-5572 din 27.02.2020 Direcția de Inspecție pentru judecatori a efectuat verificări prealabile cu privire la modalitatea de soluționare a excepției de necompetență în cadrul unei cereri de suspendare provizorie a executării silite. S-a constatat că, problema de drept care a condus la practică judiciară neunitară se referă la modalitatea de soluționare a unei excepții de necompetență în cadrul cererii de suspendare provizorie a executării silite, și anume dacă instanța este obligată să își stabilească din oficiu competența sau nu, ori dacă este obligată să pună în discuția părților și să soluționeze excepția invocată de către părți. S-a mai reținut prin Nota respectivă că, în baza art. 26 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Ordinul nr. 136/2018 al Inspectorului-Şef al Inspecției judiciare, raportat la art. 8 ROIIJ, vicepreședintele Curții de Apel București exercită atribuții referitoare la asigurarea și verificarea respectării obligațiilor legale și regulamentare de către judecatori; asigură cunoașterea și valorificarea practicii instanțelor de control judiciar; organizează studiul profesional al judecătorilor; urmărește realizarea acestuia și coordonează activitatea de unificare a practicii judiciare. De asemenea, s-a arătat că, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, și colegiile de conducere ale curților de apel au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești. În consecință, prin Nota respectivă s-a dispus comunicarea către președintele Judecătoriei sector 5 în vederea analizării practicii judiciare a Judecătoriei sector 5 cu privire la aceste probleme de drept.

Prin adresa nr. 299/12A/25.06.2020 Judecătoria sector 5 a comunicat Direcției de Inspecție pentru judecatori rezultatul dezbaterii cu privire la probleme de drept, precum și faptul că a fost sesizat Colegiul de conducere al Curții de apel București.

Prin adresa nr. 300/12A/25.06.2020 Judecătoria sector 5 a comunicat Colegiului de conducere al Curții de apel București existența unei probleme de practică neunitară la nivelul Judecătoriei sector 5.

Cu privire la prima problemă de drept, Judecătoria Sectorului 5 București arată că dintre cei 31 de membri ai secției civile din cadrul acestei instanțe, 16 judecatori consideră că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale, 14 judecatori consideră că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale, iar 1 judecător nu a dorit să își exprime punctul de vedere.

În ceea ce privește a doua problemă de drept sesizată, se precizează că dintre cei 31 de membri ai secției civile a Judecătoriei Sectorului 5 București, 16 judecatori consideră că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, 14 judecatori consideră că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, iar 1 judecător nu a dorit să își exprime punctul de vedere.

Se menționează că existența cazurilor de practică neunitară este reliefată în hotărârile pronunțate de Judecătoria Sectorului 5 București, hotărâri pe care le anexează, după cum se poate observa mai jos:

Cazuri în care judecătorii au soluționat pe fond cererile de suspendare provizorie a executării chiar dacă nu erau competenți în sensul legii de procedură civilă:

- dosar nr. 8549/302/2019, având ca obiect suspendare provizorie a executării — soluționat pe fond și urmat de declinarea competenței de soluționare a contestației la executare, înregistrate sub nr. 8548/302/2019;
- dosar nr. 12197/302/2019, având ca obiect suspendare provizorie a executării soluționat pe fond și urmat de declinarea competenței de soluționare a contestației la executare, înregistrate sub nr. 12196/302/2019;
- dosar nr. 12766/302/2019, având ca obiect suspendare provizorie a executării — soluționat pe fond și urmat de declinarea competenței de soluționare a contestației la executare, înregistrate sub nr. 12765/302/2019;

Cazuri în care judecătorii au declinat cererile de suspendare provizorie a executării dacă nu erau competenți conform Codului de procedură civilă:

- dosar nr. 19672/302/2019;
- dosar nr. 19789/302/2019;
- dosar nr. 30844/302/2019.

Se arată că judecătorii care apreciază că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și nu poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să

soluționeze cauza pe fond, au în vedere că atât suspendarea executării silite, cât și suspendarea provizorie a acesteia, chiar dacă sunt solicitate prin cereri separate, se judecă de către completul investit cu soluționarea contestației, având în vedere caracterul accesoriu al acestor cereri față de acțiunea principală reprezentată de contestația la executare. În același sens sunt și dispozițiile art. 111 alin. (12) teza a II-a din Hotărârea nr. 1375/2015 din 17 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care prevăd că, dacă există contestație la executare depusă la instanță, cererea de suspendare provizorie a executării silite, chiar formulată separat, se va judeca de către completul care soluționează contestația la executare.

De asemenea, acești judecători consideră că declinarea competenței de soluționare a cauzei este incompatibilă cu urgența deosebită a cererii de suspendare provizorie a executării, dar și faptul că cererea de suspendare provizorie se judecă într-un moment procesual în care contestația la executare încă nu a ajuns la primul termen de judecată, la care competența să se verifice în condiții de contradictorialitate, cu părțile legal citate.

Judecătorii care apreciază că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, au în vedere minuta întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel (Curtea de Apel Bacău, 23-24 iunie 2016), conform căreia în ceea ce privește competența materială și teritorială de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării silite, aceasta este similară celei vizând competența de soluționare a cererii de suspendare a executării silite și aparține, în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie se solicită până la soluționarea cererii de suspendare formulate în legătură cu o contestație la executare, instanței competente să soluționeze contestația la executare, potrivit art. 714 C.pr.civ., aspect ce se deduce din art. 719 alin. (I) C.pr.civ.

Ca atare, independent dacă pe rolul instanței judecătorești s-a formulat o contestație la executare, competența soluționării cererii de suspendare provizorie a executării silite va aparține instanței competente să soluționeze, în abstract, o contestație la executare, instanța urmând să examineze dispozițiile legale ce reglementează competența în materie. În acest context, soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării silite se impune a fi declinată în favoarea instanței competente să soluționeze, în abstract, contestația la executare, iar nu a instanței efectiv investite cu soluționarea acesteia, dată fiind calificarea cererii de suspendare provizorie drept cerere principală.

Simpla existență a dosarului de contestație la executare pe rolul unei instanțe nu determină competența cererii de suspendare provizorie. Astfel, atunci când legiuitorul a dorit contrariul, a reglementat expres aceasta [art. 360 alin. (I) teza II C.pr.civ., în materie de asigurare de dovezi, spre exemplu]. Soluția se impune a fi aceeași și în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie este formulată în cadrul dosarului de contestație la executare, caz în care se impune admiterea excepției de necompetență, disjungerea suspendării provizorii și declinarea acesteia. Existența unei cereri de suspendare a executării și a unei contestații la executare constituie condiție de admisibilitate pentru cererea de suspendare provizorie a executării silite, fără însă a influența competența.

Aceiași judecători au în vedere că o interpretare contrară ar favoriza abuzul de drept. Astfel, dacă instanța nu și-ar analiza competența în cererea de suspendare provizorie a executării silite, un contestator de rea-credință ar putea introduce cererea de suspendare provizorie la mai multe instanțe, în speranța că măcar de la una dintre instanțe va obține o soluție de suspendare a executării, chiar dacă soluția ar fi dată de o instanță necompetentă.

Se menționează că Judecătoria Sectorului 5 București a primit în ultimii ani numeroase contestații la executare ca urmare a declinării de competență și s-a constatat în dosarele declinate că unele instanțe soluționaseră cererea de suspendare provizorie a executării silite pe fond, deși nu erau competente să judece contestația la executare, în timp ce alte instanțe au declinat competența de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării silite și apoi au declinat competența de soluționare a contestației la executare, ceea ce înseamnă că practica neunitară se manifestă la nivel național.

II. S-a decis efectuarea de verificări pentru a se identifica și transmite hotărâri judecătorești definitive pronunțate în această materie, în vederea promovării recursului în interesul legii.

Astfel, prin solicitarea transmisă pe e-mail la data de 29.06.2020, Curtea de Apel București a solicitat secțiilor civile, de litigii de muncă și asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal din cadrul instanței, precum și tribunalelor arondate acesteia rugămintea de a comunica un punct de vedere și hotărâri judecătorești relevante pronunțate cu privire la problemele de drept mai sus menționate.

Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie din cadrul Curții de Apel București a comunicat următorul punct de vedere:

Potrivit art. 719 alin. (I) C.pr.civ., până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea; suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată. În conformitate cu alin. (7) al art. 719 C.pr.civ., dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cautiunea,

instanța poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare.

Contestația la executare se introduce la instanța de executare (art. 714 alin.(I) din Codul de procedură civilă) care este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau după caz sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, ce excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe (art. 651 alin. (I) și (3) Cod procedură civilă).

Din interpretarea sistematică a textelor de lege anterior redate, rezultă că cererea de suspendare provizorie a executării silite se soluționează de instanța competentă, care în accepțiunea legiuitorului este instanța de executare, dacă lege nu dispune altfel.

Potrivit art. 131 alin. (1) Codul de procedură civilă, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe, judecătorul este obligat, din oficiu, să verifice și să stabilească dacă instanța sesizată este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate; încheierea are caracter interlocutoriu.

Nu există niciun impediment în aplicarea acestui text de lege în privința chestiunii juridice dezbătute, cât timp nu există o derogare impusă de către legiuitor. Competența materială și teritorială de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării silite trebuie stabilită în aceleași condiții procedurale ca orice cerere în justiție prevăzută de art. 30 Cod de procedură civilă.

Prevederile art. 111 alin. (12) teza a II-a din Hotărârea nr. 1375/2015 din 17 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu înlătură dispozițiile generale referitoare la verificarea competenței materiale și teritoriale de ordine publică, ci vizează măsuri administrative privind înregistrarea și repartizarea dosarelor, cu respectarea, evidentă, a normelor de procedură.

În concluzie, competența soluționării cererii de suspendare provizorie a executării silite aparține instanței de executare, instanța efectiv investite cu soluționarea acesteia urmând a face aplicarea dispozițiilor legale privind verificarea și stabilirea competenței în materie, inclusiv a adopta soluția declinării în favoarea instanței prevăzută de art. 651 alin. (I) Cod procedură civilă. Această interpretare are în vedere minuta întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel (Curtea de Apel Bacău, 23-24 iunie 2016).

Pe rolul acestei secții nu au fost identificate hotărâri judecătorești relevante și nici nu figurează cauze similare care să fie suspendate conform dispozițiilor art. 520 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

La nivelul acestei secții nu a fost identificată practică judiciară relevantă.

Punctul de vedere al judecătorilor **Secției a IV-a civile a Curții de Apel București** a fost în sensul că:

Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale.

Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond.

În susținerea punctului de vedere exprimat s-au învederat următoarele:

Potrivit art. 712 din Codul de procedură civilă " (1) Împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii". Instanța competentă să soluționeze contestația la executare este instanța de executare, care conform art. 651 din Codul de procedură civilă este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

Potrivit art. 719 alin. (1) C.pr.civ., până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea; suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.

În conformitate cu art. 719 alin. (7) al din Codul de procedură civilă, dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cautiunea, instanța poate dispune suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare.

Potrivit art. 131 alin. (1) C.pr.civ., la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe, judecătorul este obligat, din oficiu, să verifice și să stabilească dacă instanța sesizată este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate.

Acest text legal este aplicabil și în privința cererii de suspendare provizorie a executării silite, nefiind operată vreo derogare de către legiuitor. În ceea ce privește competența materială și teritorială de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării silite, aceasta este similară celei vizând competența de soluționare a cererii de suspendare a executării silite și aparține, în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie se solicită până la soluționarea cererii de suspendare formulate în legătură cu o contestație la executare, instanței competente să soluționeze contestația la executare, potrivit art. 714 C.pr.civ., aspect ce se deduce din art. 719 alin. (1) C.pr.civ.

În aceste condiții, indiferent dacă pe rolul instanței judecătorești s-a formulat o contestație la executare, competența soluționării cererii de suspendare provizorie

a executării silite va aparține instanței competente să soluționeze o contestație la executare, instanța urmând să examineze dispozițiile legale ce reglementează competența în materie.

În acest context, soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării silite se impune a fi declinată în favoarea instanței competente să soluționeze contestația la executare, iar nu a instanței efectiv investite cu soluționarea acesteia, dată fiind calificarea cererii de suspendare provizorie drept cerere principală. Simpla existență a dosarului de contestație la executare pe rolul unei instanțe nu determină competența cererii de suspendare provizorie

Aceeași soluție este aplicabilă, și în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie este formulată în cadrul dosarului de contestație la executare, caz în care se impune admiterea excepției de necompetență, disjungerea suspendării provizorii și declinarea acesteia. Existența unei cereri de suspendare a executării și a unei contestații la executare constituie condiție de admisibilitate pentru cererea de suspendare provizorie a executării silite, fără însă a influența competența.

Scopul urmărit de legiuitorul Noului Cod de procedură civilă a fost acela de a asigura, în principiu cel puțin, **unicitatea** instanței de executare – pentru a elimina procedurile paralele și contrazicerile între hotărârile judecătorești pronunțate în cadrul acestora, motiv pentru care atât soluționarea contestației la executare, dar și soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării silite trebuie să se realizeze de o instanță competentă din punct de vedere teritorial, pentru a se evita pronunțarea unei soluții contradictorii în ceea ce privește suspendarea executării silite de către o instanță necompetentă, în condițiile în care cursul executării silite poate fi temporizat printr-o eventuală declinare a contestației la executare la instanța competentă.

Se comunică că nu au fost identificate pe rolul acestei secții dosare care să fi dezlegat problemele de drept puse în dezbatere.

La nivelul **Secției a V-a civile din cadrul Curții de Apel București**, judecătorii consultați au fost acord cu opinia potrivit căreia:

Judecătorii care apreciază că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, au în vedere minuta întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel (Curtea de Apel Bacău, 23-24 iunie 2016), conform căreia în ceea ce privește competența materială și teritorială de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării silite, aceasta este similară celei vizând competența de soluționare a cererii de suspendare a executării silite și aparține, în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie se solicită până la soluționarea cererii de suspendare formulate în legătură cu o contestație la executare, instanței competente să soluționeze contestația la executare, potrivit art. 714 C.pr.civ., aspect ce se deduce din art. 719 alin. (I) C.pr.civ.

Ca atare, independent dacă pe rolul instanței judecătorești s-a formulat o contestație la executare, competența soluționării cererii de suspendare provizorie a executării silite va aparține instanței competente să soluționeze, în abstract, o contestație la executare, instanța urmând să examineze dispozițiile legale ce reglementează competența în materie. În acest context, soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării silite se impune a fi declinată în favoarea instanței competente să soluționeze, în abstract, contestația la executare, iar nu a instanței efectiv investite cu soluționarea acesteia, dată fiind calificarea cererii de suspendare provizorie drept cerere principală.

Simpla existență a dosarului de contestație la executare pe rolul unei instanțe nu determină competența cererii de suspendare provizorie. Astfel, atunci când legiuitorul a dorit contrariul, a reglementat expres aceasta [art. 360 alin. (1) teza II C.pr.civ., în materie de asigurare de dovezi, spre exemplu]. Soluția se impune a fi aceeași și în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie este formulată în cadrul dosarului de contestație la executare, caz în care se impune admiterea excepției de necompetență, disjungerea suspendării provizorii și declinarea acesteia. Existența unei cereri de suspendare a executării și a unei contestații la executare constituie condiție de admisibilitate pentru cererea de suspendare provizorie a executării silite, fără însă a influența competența.

Aceiași judecători au în vedere că o interpretare contrară ar favoriza abuzul de drept. Astfel, dacă instanța nu și-ar analiza competența în cererea de suspendare provizorie a executării silite, un contestator de rea-credință ar putea introduce cererea de suspendare provizorie la mai multe instanțe, în speranța că măcar de la una dintre instanțe va obține o soluție de suspendare a executării, chiar dacă soluția ar fi dată de o instanță necompetentă.

În urma consultării judecătorilor **Secției a VI-a civile a Curții de Apel București** opinia majoritară exprimată a fost în sensul că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite își verifică, formal competența materială și teritorială, în conformitate cu dispozițiile art. 714 și art. 719 Cod procedură civilă, reținând în acest sens dacă pe rolul instanței este înregistrată o contestație la executare.

În motivarea acestei opinii se apreciază că declinarea competenței de soluționare a cauzei este incompatibilă cu urgența cererii de suspendare provizorie a executării, dar și faptul că cererea de suspendare provizorie se soluționează anterior primului termen de judecată al contestației la executare, termen la care competența poate fi verificată în condiții de contradictorialitate, cu părțile legal citate.

Judecătorii în minoritate consideră că dacă din actele dosarului rezultă că judecarea contestației intră în competența teritorială sau materială a altei instanțe, instanța investită cu soluționarea cererii de suspendare provizorie este obligată își decline competența.

Se precizează că la nivelul acestei secții nu a fost identificată practică judiciară relevantă.

Punctul de vedere al **Secției a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a Curții de Apel București** este în sensul că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să-și verifice competența, potrivit regulii generale, putând să-și decline competența în condițiile în care constată că nu este competentă să judece cauze pe fond.

La nivelul acestei secții nu au fost identificate hotărâri judecătorești având ca obiect problema de drept menționată.

În urma consultării **Judecătorilor Secțiilor III, IV și V civile ale Tribunalului București și Judecătorilor din circumscripția acestuia** a rezultat că practica este neunitară în privința problemei de drept supusă atenției, fiind exprimate ambele opinii, însoțite de hotărâri judecătorești relevante.

Astfel, într-o opinie, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanță competentă să soluționeze cauza pe fond.

De asemenea, se aduce la cunoștință că a fost exprimată și opinia conform căreia instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale, însă, instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanță competentă să soluționeze cauza pe fond.

Se anexează practică judiciară identificată la nivelul instanțelor:

- Sentința civilă nr. 8570 din 14.09.2018, pronunțată în dosarul nr. 19366/300/2018 al Judecătoriei Sectorului 2 București;

- Sentința civilă nr. 29 din 02.04.2019, pronunțată în dosarul nr. 1826/2/2019 al Curții de Apel București – Secția a V-a civilă;

- Sentința civilă nr. 2017 din 28.02.2019, pronunțată în dosarul nr. 5099/3/2019 al Judecătoriei Sectorului 2 București;

- Sentința civilă nr. 8570 din 14.09.2018, pronunțată în dosarul nr. 19366/300/2018 al Judecătoriei Sectorului 2 București;

- Încheierea din 02.08.2017, pronunțată în dosarul nr. 18921/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București;

- Sentința civilă nr. 7050 din 22.08.2014, pronunțată în dosarul nr. 23949/4/2014 al Judecătoriei Sectorului 4 București;

- Sentința civilă nr. 6803 din 01.08.2014, pronunțată în dosarul nr. 21841/4/2014 al Judecătoriei Sectorului 4 București;

- Sentința civilă nr. 5398 din 12.06.2014, pronunțată în dosarul nr. 17088/4/2014 al Judecătoriei Sectorului 4 București;

- Sentința civilă nr. 7097 din 17.10.2019, pronunțată în dosarul nr. 19406/3/2019 al Judecătoriei Sectorului 6 București;

- Sentința civilă nr. 4331 din 17.05.2017, pronunțată în dosarul nr. 9009/303/2017 al Judecătoriei Sectorului 6 București;

La nivelul secției civile a **Tribunalului Călărași** se comunică faptul că în urma consultării colectivului de magistrați, opinia unui magistrat a fost în sensul că

instanța care soluționează cererea de suspendare provizorie este obligată să își verifice competența, judecându-se în procedură necontencioasă. S-a apreciat că și intenția legiuitorului a fost ca cererea să fie judecată de instanța competentă, această procedură fiind statuată la alin.7 al art. 719 C.p.c., în condițiile în care la alin. 1 se menționează că cererea de suspendare a executării se judecă de instanța competentă, fără a se face ulterior vreo precizare/derogare cu privire la instanță.

La nivelul **Judecătoriei Călărași**, se aduce la cunoștință faptul că, în urma consultării colectivului de magistrați cu privire la problema de drept supusă analizei, opinia unanimă a acestora a fost exprimată în sensul că, instanța investită cu o cerere de încuviințare executare silită este obligată să își verifice competența și poate să decline soluționarea cererii, cu motivarea că, pentru judecarea ei instanța trebuie să fie competentă general, material și teritorial.

Judecătoria Oltenița, după consultarea judecătorilor de la această instanță, comunică următoarele:

1. Referitor la problema de drept „Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor legale”, unul (1) dintre judecători consideră că instanța este obligată să își stabilească competența, ceilalți judecători (4) consideră că nu este obligată să își stabilească competența, în condițiile în care declinarea competenței de soluționare a cauzei este incompatibilă cu urgența deosebită a cererii de suspendare provizorie a executării, dar și faptul că cererea de suspendare provizorie se judecă într-un moment procesual în care contestația la executare încă nu a ajuns la primul termen de judecată, la care competența să se verifice în condiții de contradictorialitate, cu părțile legal citate; excepția de necompetență se pune în discuția părților, or suspendarea provizorie se soluționează fără citare.

2. Referitor la problema de drept „Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fon”, unul (1) dintre judecători consideră că instanța poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, iar ceilalți judecători (4) consideră că nu poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond.

La nivelul **Judecătoriei Lehliu-Gară**, se comunică faptul că punctul de vedere al instanței în legătură cu problema de drept invocată a fost exprimat în sensul că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și să pronunțe o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond.

Totodată, se preciză că pe rolul Judecătoriei Lehliu - Gară nu au existat situații cu privire la chestiunea de drept specificată.

Punctul de vedere al judecătorilor secției civile din cadrul **Tribunalului Giurgiu** a fost în sensul că:

Instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond (instanța de executare).

Potrivit art. 131 alin. (1) C.pr.civ., la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe, judecătorul este obligat din oficiu, să verifice și să stabilească dacă instanța sesizată este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate; încheierea are caracter interlocutoriu. Acest text legal este aplicabil și în privința cererii de suspendare provizorie a executării silite, nefiind operată vreo derogare de către legiuitor.

În ceea ce privește competența materială și teritorială de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării silite, aceasta este similară celei vizând competența de soluționare a cererii de suspendare a executării silite și aparține, în ipoteza în care cererea de suspendare provizorie se solicită până la soluționarea cererii de suspendare formulate în legătură cu o contestație la executare, instanței competente să soluționeze contestația la executare, potrivit art. 714 C.pr.civ., aspect ce se deduce din art. 719 alin. (1) C.pr.civ.

Ca atare, independent dacă pe rolul instanței judecătorești s-a formulat o contestație la executare, competența soluționării cererii de suspendare provizorie a executării silite va aparține instanței competente să soluționeze contestația la executare, și anume instanța de executare în cazul contestației la executare propriu zisă sau instanța care a pronunțat hotărârea care constituie titlu executoriu în cazul contestației la titlu.

Existența unei cereri de suspendare a executării și a unei contestații la executare constituie condiție de admisibilitate pentru cererea de suspendare provizorie a executării silite, fără însă a influența competența.

De asemenea, dispozițiile din Hotărârea nr. 1375/2015 din 17.12.2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd că, dacă există contestație la executare depusă la instanță, cererea de suspendare provizorie a executării silite, chiar formulată se va judeca de către completul care soluționează contestația la executare nu pot înfrânge și deroga de la prevederile legii privind competența de soluționare, ci numai de la principiul repartizării aleatorii a cauzelor, reglementând această situație excepțională în care cererea se va soluționa, incidental, de completul investit cu soluționarea contestației la executare.

Judecătoria Giurgiu comunică faptul că, la nivelul acestei instanțe există practică neunitară.

Opinia majoritară este în sensul că instanța nu este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și ca atare instanța investită cu o cerere suspendare provizorie nu poate să pronunțe o hotărâre de declinare a competenței motivat de faptul că discutarea competenței se face în condiții de contradictorialitate și că s-ar înfrânge caracterul urgent al cererii.

Opinia minoritară este în sensul că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și totodată poate pronunța o soluție de declinare chiar dacă nu este competentă să soluționeze cauza pe fond, motivat de faptul că simpla înregistrare a unei contestații pe rolul unei instanțe nu poate determina competența cererii de suspendare provizorie. Legiuitorul a stabilit prin prevederile art. 719 alin.1 C.proc.civ. că *instanța competentă poate suspenda executarea*, aceasta urmând a se determina potrivit dispozițiilor art. 651 C.proc.civ. Se consideră ea folosirea termenului instanță din alin. 7 al aceluiași articol se referă la instanța competentă prevăzută la alin. 1.

S-a mai arătat că în situația în care legiuitorul ar fi dorit cererea de suspendare provizorie să fie judecată de instanța investită cu judecarea cauzei în fond, ar fi menționat că de suspendate provizorie se judecă de instanță pe rolul căreia a fost înregistrată cererea, fără a se mai face trimitere la instanța competentă.

Se atașează următoarele hotărâri judecătorești:

- Încheierea din 22.07.2019, pronunțată în dosarul nr. 10391/236/2019 al Judecătorei Giurgiu;
- Sentința civilă nr. 3211/2019 din 23.07.2019, pronunțată în dosarul nr. 10972/236/2019 al Judecătorei Giurgiu;
- Încheierile din 16.10.2019 și 11.12.2019, pronunțate în dosarul nr. 14499/236/2019 al Judecătorei Giurgiu;
- Încheierile din 01.10.2018 și 05.12.2018, pronunțate în dosarul nr. 11817/236/2018 al Judecătorei Giurgiu.

Judecătoria Bolintin Vale opinează în sensul că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și poate pronunța o soluție de declinare a competenței, în condițiile în care nu este instanța competentă să soluționeze cauza pe fond, întrucât competența celui dintâi este similară celei privind fondul cauzei, în caz contrar soluția asupra suspendării provizorii ar fi pronunțată de o instanță necompetentă asupra litigiului dedus judecății.

În urma consultării judecătorilor din cadrul **Tribunalului Ialomița și instanțelor arondate** cu privire la aspectele susmenționate s-au conturat două opinii și anume:

Într-o primă opinie, majoritară, s-a ajuns la concluzia potrivit căreia: la momentul investirii cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite, instanța este ținută să-și verifice competența generală, materială și teritorială, potrivit dreptului comun. Această concluzie are la bază, în primul rând, faptul că cererea de suspendare provizorie nu are caracter accesoriu în raport de contestația la executare, motiv pentru care nu se poate conchide în sensul în care legiuitorul ar fi intenționat să încadreze cererea privind suspendarea provizorie ca fiind una accesorie, câtă vreme acest aspect nu este expres menționat, iar o ipotetică analogie este lipsită de sens juridic.

În al doilea rând, cererea de suspendare provizorie este interdependentă în raport de contestația la executare și de cererea de suspendare prevăzută de art. 719 alin. (I) C.pr.civ. exclusiv în ce privește admisibilitatea sa, întrucât o cerere de suspendare provizorie nu ar putea fi formulată dacă pe rol nu ar exista o contestație la executare (cu privire la aceeași executare silită) și o cerere de suspendare. Altfel, nu se mai identifică niciun element procedural de legătură între cele 3 tipuri de cereri care învestesc instanța.

Referitor la competență, așadar, instanța va fi ținută să o analizeze potrivit dreptului comun, așa cum se procedează în cazul oricărei cereri ce are caracter principal.

Faptul că, în conformitate cu art. III alin (12) teza a II-a din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești se prevede că „dacă există contestație la executare depusă la instanță, cererea de suspendare provizorie a executării silite, chiar formulată separat, se va judeca de către completul care soluționează contestația la executare”, nu generează nicio consecință asupra obligației instanței de a-și verifica competența, întrucât sintagma „se judecă” trebuie interpretată în sens restrâns, presupunând că cererea de suspendare provizorie se va repartiza în mod automat aceluiași complet ce are pe rol contestația la executare, nefiind obligatorie judecarea propriu zisă a cererii, decât în ipoteza în care completul investit constată că este competent potrivit legii să soluționeze respectiva cauză.

În consecință, odată constatată necesitatea verificării competenței la momentul învestirii cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite, în ipoteza în care instanța reține că nu este competentă general, material sau teritorial să soluționeze cererea, singura soluție legal admisă va fi, în mod justificat și evident, declinarea cauzei spre competență soluționare către instanța care, potrivit legii, este considerată competentă.

În susținerea acestei opinii se mai aduc și următoarele argumente punctuale:

a) Art. 131 alin. (I) C.proc.civ. nu introduce vreo distincție în privința domeniului său de aplicare. Cererile de suspendare a executării silite au caracter contencios, motiv pentru care le sunt aplicabile dispozițiile acestei proceduri, prin urmare și textul legal indicat. Acest articol nu exclude din sfera sa de incidență cererile de suspendare a executării silite, considerent pentru care este pe deplin aplicabil acestora.

Totodată, nici normele speciale ce reglementează cererile supuse analizei nu conțin prevederi derogatorii de la articolul vizat.

b) Caracterul cererilor de suspendare a executării silite, în funcție de calea procedurală aleasă de parte, nu împietează asupra incidenței art. 131 alin. (I) C.proc.civ.

Persoana interesată are posibilitatea, conferită de art. 719 alin. (I) teza a II-a C.proc.civ. de a opta pentru modalitatea în care deduce spre soluționare instanțelor judecătorești cererile de suspendare a executării silite, respectiv pe cale separată sau în cadrul procesului având ca obiect contestația la executare.

În cazul în care cererile de suspendare sunt înaintate pe cale ulterior sau chiar anterior învestirii unei instanțe cu soluționarea contestației la executare, acestea au, în mod cert, caracter principal, nefiind formulate în cadrul unui proces în curs de desfășurare, prin raportare la art.30 alin. (6) C.proc.civ., pentru a fi calificate drept cereri incidentale.

În această situație, instanța este obligată să-și verifice competența cu privire la cererea cu care a fost sesizată, în temeiul art. 131 alin. (1) C.proc.civ., analizându-și competența în funcție de art. 714 C.proc.civ.

De asemenea, în ipoteza în care cererile de suspendare sunt formulate în cadrul procesului vizând contestația la executare, acestea reprezintă capete principale de cerere, în accepțiunea art. 30 alin. (3) teza a II-a C.proc.civ., dacă au fost înaintate spre soluționare în cadrul cererii introductive de instanță (cerere principală), sau cereri incidentale, dacă au fost formulate ulterior învestirii instanței cu contestația la executare, însă anterior primului termen de judecată stabilit pentru judecarea acesteia, prin raportare la art. 30 alin. (6) C.proc.civ.

Se impune sublinierea faptului că cererile în discuție nu au caracter accesoriu. Întrucât soluția acestora nu depinde de soluția ce urmează a fi pronunțată asupra contestației la executare, ci numai de existența acesteia pe rolul instanței judecătorești. aceasta din urmă constituind o condiție de admisibilitate.

Astfel, verificarea și stabilirea competenței în privința cererilor de suspendare a executării silite nu presupun condiționări legate de formularea sau nu a unei contestații la executare. Întrucât, pe de o parte, existența pe rolul instanței judecătorești a unei contestații la executare constituie o condiție de admisibilitate, iar nu un criteriu de determinare a competenței, iar, pe de altă parte, regulile de competență de ordine publică nu pot fi subordonate disponibilității persoanei interesate care alege sau nu să formuleze și contestație la executare.

Independent de calificarea cererilor analizate drept capete principale de cerere sau cereri incidentale- aplicarea art. 131 alin. (1) C.proc.civ. nu este limitată, întrucât instanța se va raporta, în analiza competenței sale, la art. 714 C.proc.civ., articol care reglementează instanța competentă să soluționeze contestația la executare.

c) Verificarea competenței instanței de soluționare a cererilor în discuție exclude riscul încălcării regulilor de competență de ordine publică

Dacă instanței nu i s-ar recunoaște dreptul și, totodată, obligația de a-și verifica competența de soluționare a acestor cereri, s-ar deschide posibilitatea pentru persoana interesată de a eluda aceste norme juridice de ordine publică, în mod discreționar, investind, de pildă, curtea de apel cu soluționarea cererii de suspendare provizorie și judecătoria cu contestația la executare.

Astfel, lipsa unei verificări a competenței de soluționare a cererilor de suspendarea executării silite, anterior primului termen de judecată fixat pentru contestația la executare, conferă persoanei interesate posibilități necenzurabile de a-și alege, arbitrar, instanța chemată să-i judece aceste cereri.

Acest neajuns este cu atât mai mare cu cât, în privința cererilor de suspendare provizorie a executării silite, partea adversă nu este citată, astfel încât posibilitatea ca aceasta să invoce excepția de necompetență a instanței este minimă.

d) Lipsa citării părților la soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării silite nu contravine obligației instanței de verificare a competenței

Spre deosebire de cererea de suspendare propriu-zisă a executării silite, care se soluționează cu citarea părților, inclusiv în cazul în care judecata acesteia are loc înaintea termenului fixat pentru judecarea contestației la executare [art. 719 alin. (6) C.proc.civ.], cererea de suspendare provizorie a executării silite se judecă fără citarea părților [art. 719 alin. (7) C.proc. civ.].

Această regulă procedurală nu este de natură a împiedica instanța să-și verifice competența de soluționare a cauzei și, în caz de necompetență, să invoce excepția procesuală corespunzătoare și să decline soluționarea cererii în favoarea instanței competente.

Astfel, există și alte situații în care instanța este obligată să-și verifice, din oficiu, competența, chiar dacă judecata se face fără citarea părților, cum este, de pildă, cazul procedurii ordonanței președințiale, care se poate judeca fără citarea părților și în privința căreia nu s-a ridicat problema ea judecătorul să nu-și verifice competența [art. 999 alin. (2) C. proc. civ.]. De asemenea, procedura încuviințării executării silite nu presupune citarea părților, dar, dat fiind caracterul său necontencios, obligă instanța să-și verifice, din oficiu, competența [art. 666 alin. (2) raportat la art. 529 alin. (1) C. proc. civ.].

De altfel, ca regulă generală, limitarea contradictorialității decurgând din lipsa citării părților nu implică anihilarea celorlalte reguli procedurale aplicabile.

Cu privire la înrâurirea modului de stabilire a competenței de soluționare a cererilor de suspendare a executării silite asupra verificării ulterioare a competenței în privința contestației la executare, se impun precizările ce urmează.

În acest caz, deși instanța se va raporta, în analiza competenței de soluționare a cererilor de suspendare a executării silite, la competența de soluționare a contestației la executare, întrucât instanța competentă să judece contestația la executare este și instanța competentă să soluționeze cererile în discuție, verificarea în sine va privi numai aceste din urmă cereri, astfel încât nu se pune problema unei antepronunțări asupra competenței de soluționare a contestației la executare sau, după caz, a unei autorități de lucru judecat, în forma efectului său pozitiv,

În acest context, se apreciază că modul de stabilire a competenței de soluționare a cererilor de suspendare a executării silite, anterior termenului fixat pentru judecarea contestației la executare, nu leagă instanța chemată să aprecieze, ulterior, și asupra competenței sale de soluționare a contestației la executare, chiar dacă criteriul de determinare a competenței rămâne același, și anume cel pe baza căruia se determină instanța competentă să soluționeze, potrivit

legii, contestația la executare, întrucât, strict tehnic, cererile sunt diferite (suspendarea executării silite și contestația la executare).

Mai mult, nu este exclus ca, după ce, la momentul soluționării cererii de suspendare provizorie [judecate fără citarea părților și, eventual, chiar fără dosarul de executare silită, ce se solicită în condițiile art. 717 alin. (2) C. proc. civ.], instanța a apreciat că este competentă să soluționeze o atare cerere, ulterior, la primul termen fixat pentru judecarea contestației la executare, întemeindu-se pe înscrisurile din dosarul de executare trimis între timp de către executorul judecătoresc și pe baza susținerilor părților, instanța să constate că nu este competentă să judece contestația la executare.

Ca atare, trebuie reținut că verificările competenței privesc, fiecare, distinct, pe de o parte, cererile de suspendare a executării silite (anterior primului termen fixat pentru judecata contestației la executare) și, pe de altă parte, ulterior, însăși contestația la executare, neputându-se susține că judecătorul suspendărilor soluționate anterior s-ar pronunța în amonte și cu privire la competența asupra contestației la executare, obiectul verificărilor fiind, din punct de vedere formal, unul diferit.

Cu referire la soluțiile ce se impun a fi pronunțate de instanță în ipoteza în care își constată incompetența în privința soluționării cererilor de suspendare a executării silite, se fac următoarele observații:

În ceea ce privește competența materială și teritorială de soluționare a cererilor de suspendare a executării silite, aceasta aparține instanței competente să soluționeze contestația la executare sau altă cerere privind executarea silită, aspect ce se deduce din art. 719 alin. (1) C.proc.civ.

Prin urmare, dacă cererile de suspendare a executării silite au fost formulate pe cale separată, iar instanța, în aplicarea art. 131 alin. (1) C.proc.civ., constată că nu este competentă, va invoca excepția procesuală corespunzătoare și va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea instanței competente potrivit legii. Competența acestei instanțe se va stabili, în abstract, prin raportare la instanța competentă, potrivit legii, să soluționeze contestația la executare iar nu în funcție de eventuala instanță efectiv sesizată cu soluționarea acesteia.

Simpla existență a contestației la executare pe rolul unei instanțe judecătorești nu determină competența de soluționare a cererii de suspendare a executării silite. Astfel, atunci când legiuitorul a dorit contrariul, a reglementat expres aceasta [e.g.. art. 360 alin. (1) teza II C.proc.civ., în materie de asigurare de dovezi].

Tot astfel, în ipoteza în care cererea de suspendare a executării silite este formulată în cadrul dosarului având ca obiect contestație la executare, în măsura în care nu a fost verificată competența asupra cererii principale [contestației la executare sau altei cereri privind executarea silită, conform art. 719 alin. (1) C.proc.civ.], soluția se impune a fi aceeași, în sensul admiterii excepției de incompetență, al declinării competenței de soluționare a cererii de suspendare și al disjunerii contestației la executare.

În cealaltă opinie, s-a considerat că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu este obligată să își stabilească competența conform dispozițiilor generale și drept urmare, nu poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței în cadrul acestei proceduri.

Se atașează exemple de practică judiciară cu privire la problemele de drept sesizate, astfel:

- Încheierea nr. 141 din 12.12.2019, pronunțată în dosarul nr. 3625/229/2019 al Judecătoriei Fetești;
- Încheierea nr. 94 din 11.06.2019, pronunțată în dosarul nr. 1969/229/2019 al Judecătoriei Fetești;
- Încheierea din 15.06.2016, pronunțată în dosarul nr. 1861/330/2016 al Judecătoriei Urziceni (extras);
- Încheierea din 04.09.2017, pronunțată în dosarul nr. 3683/330/2017 al Judecătoriei Urziceni (extras);
- Încheierea din 29.08.2014, pronunțată în dosarul nr. 2935/330/2013 al Judecătoriei Urziceni (extras);
- Încheierea din 07.03.2013, pronunțată în dosarul nr. 875/330/2013 al Judecătoriei Urziceni (extras).

În urma centralizării punctelor de vedere exprimate de magistrații **Tribunalului Ilfov și ai instanțelor arondate** s-au conturat următoarele opinii:

- într-o opinie împărtășită de o parte din magistrații Secției civile și magistrații Judecătoriei Buftea s-a apreciat că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite nu este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și nu poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței în situația în care contestația la executare este depusă pe rolul acelei instanțe, întrucât cererea de suspendare provizorie a executării silite se judecă de către completul care este investit cu soluționarea contestației la executare, având caracter accesoriu. În același sens sunt și dispozițiile art. 111 alin. (12) teza a II-a din Hotărârea nr. 1375/2015 din 17.12.2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care prevăd că dacă există contestație la executare depusă la instanță, cererea de suspendare provizorie a executării silite, chiar formulată separat, se va judeca de către completul care soluționează contestația la executare..

În sprijinul acestei opinii este și Decizie nr. 191/2020 pronunțată de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a reținut că instanța a devenit competentă să judece cererile cu caracter accesoriu care au fost formulate în cadrul contestației la executare și al cărui termen de soluționare era anterior dezinvestirii, în condițiile legii, de contestația la executare.

Totodată, s-a apreciat că declinarea competenței de soluționare a cauzei este incompatibilă cu urgența deosebită a cererii de suspendare provizorie a executării, dar și faptul că cererea de suspendare provizorie se judecă într-un moment procesual în care contestația la executare încă nu a ajuns la primul termen

de judecată, la care competența să se verifice în condiții de contradictorialitate.

- există și o opinie contrară, împărtășită de magistrații Judecătorei Cornetu și o parte din magistrații Secției civile, potrivit căreia instanța de judecată investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite este obligată să își stabilească competența potrivit dispozițiilor generale.

În motivarea acestei opinii se constată că, în raport de dispozițiile art. 719 C.pr.civ., nu se instituie vreo derogare de la normele de competență generale, în ce privește instanța competentă să soluționeze cererea de suspendare provizorie a executării silite.

Deși la o primă impresie, chestiunea stabilirii competenței instanței de judecată investită să soluționeze o cerere de suspendare provizorie, pare clară, în practică ridică diferite probleme.

Potrivit art. 111 alin. 12 teza a doua din Hotărârea nr. 1375/2015 se prevede faptul că cererea de suspendare provizorie a executării se va soluționa de completul care soluționează contestația la executare.

Având ca premisă declinarea judecării cererii de suspendare provizorie a executării către o altă instanță, evident înainte de declinarea judecării contestației la executare (fondul cauzei), se poate pune în discuție utilitatea prevederii legale mai sus menționate, și premisa încălcării acesteia, în mod obiectiv, de către instanța de judecată căreia i s-a declinat judecarea cererii de suspendare a executării silite.

În concret, litigiul privind cererea de suspendare provizorie a executării silite se va declina către instanța competentă (instanța de executare) și se va judeca de către un complet, în urma repartizării aleatorii a cauzei, de cele mai multe ori, înainte de declinarea contestației la executare (fondul cauzei) către aceeași instanță.

Ulterior, când se va dispune și declinarea contestației la executare (fondul cauzei) în urma repartizării aleatorii, acest litigiu va fi soluționat, în principiu de un alt complet de judecată, astfel că nu mai sunt respectate dispozițiile art. 111 alin 12 teza a doua din Hotărârea nr. 1375/2015.

În consecință, se apreciază că, dacă în urma pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție, se va stabili că instanța investită cu soluționarea unei cereri de suspendare provizorie a executării silite, este obligată să își stabilească competența, potrivit dispozițiilor generale în materie, se impune modificarea art. 111 alin 12 teza a doua din Hotărârea nr. 1375/2015, în sensul corelării acestor dispoziții cu situația concretă ce va rezulta în urma declinării cu prioritate de către instanțele de judecată doar a litigiului privind o cerere de suspendare provizorie a executării silite.

La nivelul Tribunalului Ilfov și al instanțelor arondare nu a fost identificată practică judiciară cu privire la problema de drept supusă dezbaterii.

Punctul de vedere exprimat de **instanțele din județul Teleorman** este în sensul că instanța investită cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite

este obligată să-și stabilească competența potrivit dispozițiilor generale și poate să pronunțe o soluție de declinare a competenței chiar în condițiile în care nu este instanță competentă să soluționeze cauza.

Se menționează că nu s-au putut identifica hotărâri judecătorești relevante.

Pentru aceste motive, solicităm admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure unificarea practicii judiciare cu privire la problemele de drept semnalate.

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI:

PREȘEDINTE

Judecător Luminia Cristiu - Ninu

MEMBRI

Judecător Mirela Steluța Croitoru

Judecător Elena Raluca Costache

Judecător Georgian Davidoiu

Judecător Iulica Popescu